ప్రచురణ తేదీ : 04-29-2019 రచయిత పేజీని సమర్పించినవారు:______

మంగిపూడి పురుషోత్తమశర్మ

భీష్ముని చరిత్రము

ప్రథమాధ్యాయము

జననము

కురుదేశాధీశ్వరుం డగు శంతనుం డొకనాఁడు సపరివారసమేతుండై మృగయావినోదంబునం దగిలి గంగాప్రాంత వనాంతరంబులం దిరుగాడుచుండెను. అతఁడు కొండొక మృగముచే నాకృష్టుండై తద్గ్రహణ కౌతుహలాతిరేకంబున నిజపరిజనంబును దిగనాడి దవుదవ్వులకు దాని వెఱువుచు నెట్టకేలకు దైవయోగంబున గంగాతీరంబున కరుదెంచెను. గంగాప్రవంతి సముజ్జ్వల తరంగ మాలికలచే నాతని నాహ్వానించుచు, నిర్ఘోషంబున స్వాగత గీతికలం బాడుచు, నిజపయశ్శీకరశీతలంబులగు పవిత్ర సంపాతములచే వీజనము చేయుచుండెను. అతండును దీర్ఘగమనాయాసంబును చండాంశుతాపంబును నపనయింపం గోరి తత్పులినతలంబున విహరించుచు నాతరంగిణీ సహజ శోభావలోకనంబున నరణ్యభ్రమణంబు విస్మరించి యానందవీచికలం దేలియాడుచుండెను.

ఇంతలో నొక్క కాంతారత్న మాతని కన్నుల కెదుట గానవచ్చెను. త్రిజగన్మోహిని యగు నా యువతీమణి సౌందర్యవిలాసముల కెంతయు నబ్బురపడుచు కంపితచిత్తంబున నామెం జేపట్టినఁ గాని తన జన్మము ధన్యముగాదని తలపోసెను. ఆ యంగనయు, దనచెంగట పురుషపుంగవుని [illegible] కోటువడి తల[illegible] నిలువంబడెను. లజ్జావశితుం డగు శంతనుండును స్తబ్ధుం డయ్యెను. ఐనను గంగ యాతని మనోభావంబును గుర్తించి [illegible]

విప్పి మందస్మితసూక్తుల నిట్లని హెచ్చరించెను. "ధరణీరమణా! నన్నుం బరిణయ మాడఁ గోరుదువేని నొక్క సమయంబు సేయుము చెప్పెదను. నే నెట్టిపనిఁ గావింప నెంచిన నడ్డు సేయరాదు. మఱియు నన్ను ప్రియంబులు పలుకరాదు. ఇందుకు నంగీకరింతువేని నీకు భార్యనై యుక్తిమతి సుఖంబు లొనరింతు. ఎప్పుడైన నన్ను నొవ్వనాడిన నో నప్పుడనే నిన్నుం బరిత్యజించి పోవఁగలదాన." శంతనుం డీ పలుకుల కెంతయు నలరి సమయంబున కొడంబడి యామెం బరిగ్రహించి యిష్టోపభోగంబుల సుఖించుచుండెను.

కొన్నాళ్ళకు గంగ గర్భవతియై యొక పుత్రునిం గనియెను. కాని యామె యేలకో యువమతియై యా పాపనిం బట్టి గంగపా ల్జేసెను, ఇట్లుమఱి యేడ్వుర నిముంగులం గని యా విచిత్రచరిత నిర్దయురాలై గంగాగర్భంబున వారిం గలుపుచు వచ్చెను. ఇయ్యధర్మాచరణం బనిష్టం బయ్యు నా రాజేంద్రుఁడు తన మనోహారిణి తెన్నిక్కడ వీడునో యను భయంబున నెదురాడ నోడుచుండెను.

అంతం గొన్నినాళ్ళకు నష్టమగర్భంబున మఱల నొక మోహనాకారుం డగు మగశిశువు ప్రభవించెను. శంతనున కెంతయో సంతసం బయ్యెను. కాని శిశుఘాతిని యగు పత్నివలన నబ్బాలకున కపాయంబు రాకుండునే యని యెంచి పుత్రమోహంబున హానినో ర్వలేక యగు నప్పనితం గాంచి "ఓసీ! కొడ్డురాలా! ఎన్నియో పున్నెంబు లొనర్చినం గాని పుత్రసంతానంబుఁ బడయరాదు. అట్టి కొడుకుల నిదివరకే పలువురం బట్టి రాకాసివృత్తిని నీ పొట్టం బెట్టి కొంటివి. ఛీ! పాపాత్మా! నీ ఘాతుకకృత్యంబులకు మాత్రమే నిఁక నోడఁబడఁజాల. ఈ బాల సూర్యతేజుం డగు బాలుని నీవు వధింప వలనుపడదు." అని పరిపరి భంగుల నప్రియంబులు పలికి వారించెను. ఆపెయు తొల్లి యాతఁడు చేసిన సంకేతంబుఁ దలంచి యిట్లనియెను.

"నీతోడ సాంగత్యము నాకు నేటితో సరి. నేను పుణ్యజలంబులచే త్రిభువనపావని యనం బరగిన గంగను సుమీ! ఈ వసువులు వసిష్ఠ శాపంబునం బుట్టుచుండి 'మేము మనుష్యగర్భంబున జన్మింప నోపము. నీయందే పుట్టెదము. మర్త్యంబునం జాలకాలం బుండకుండ మమ్ము ముక్తులం జేయు' మని నన్నుం బ్రార్థించిన దేవహితార్థంబు మనుష్య స్త్రీరూపంబు దాల్చి నీవలన వారికి జన్మకారణంబ నైతిని. దీనిచే నీకు పుణ్యలోకంబు లక్షయంబు లగును. ఈ యష్టమపుత్రుండు వసువులయం దొక్కొక్కరి చతుర్థాంశంబులు దాల్చి సకల ధర్మమూర్తి యయి పుట్టినవాడు. లోకహితార్థంబుగా మర్త్యంబునం జిరకాలం బుండగలడు." అన్నంత శంతనుం డాశ్చర్యమగ్నమానసుండై "వసువులు లోకవంద్యులు. వసిష్ఠుం డేల వారికి శాపం బొసంగె? మఱియు నెల్లవసువులు పుట్టుచునే స్వర్గంబున కరుగుటయు, నీయష్టముండు మాత్రము మర్త్యంబునందై చాలకాలం బుండుటయు నేమి కారణం" బని యడిగెను. గంగయు నాదరాయత్తయై యిట్లనియె.

రాజేంద్రా! మున్నొకదినంబున నష్టవసువులు భార్యాసహితులై క్రీడార్థము వసిష్ఠు నాశ్రమంబునకుం జని యం దాతని హోమధేనువగు నందినిం గాంచి దాని శీలంబునకు విస్మయం బందుచుండిరి. అష్టమవసుభార్య దానిం దన సెచ్చెలికి కానుకగా నొసంగ గోరి తన ప్రియునకు నివేదించిన నాతండును వల్లె యని నిజభ్రాతృప్రేరితుండై యా కామధేనువుం బట్టి కొంపోయెను. వసిష్ఠుండును దన వేల్పుమొదవుం గానక పరితపించి వనం బెల్ల గలయజూచి తన దివ్యదృష్టిచే సర్వము నెఱింగి 'మానవగర్భంబున బుట్టుం' డని వారిని శపించెను? వారును భయంబున నాతని పాదంబులం బడి పుడమిపై దీర్ఘకాలం బుండకుండ ననుగ్రహింపవలయునని వేడుకొనిరి. అమ్మునియుం బ్రసన్నుండై 'మీరు గోరినట్లె యగును. కాని యష్టముండు దీర్ఘయు